

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2017-11 van:

DE HEER U,
wonende te M,
verder te noemen: de klager,

tegen:

DE HEER MR. T,
kantoorhoudende te R,
verder te noemen: de mediator,
gemachtigde: mevrouw mr. G, advocaat te H.

1. De procedure

- 1.1 Met een brief van 12 december 2017 (met bijlagen), die is binnengekomen op 14 december 2017, heeft de klager bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator.
- 1.2 De mediator heeft met de e-mails van 4 januari 2018 en van 24 januari 2018 (met bijlage) schriftelijk verweer gevoerd.
- 1.3 Het verdere verloop van de procedure blijkt uit:
 - de e-mail van het secretariaat van STM van 30 januari 2018;
 - de e-mail van de klager van 31 januari 2018;
 - de e-mail van het secretariaat van STM van 31 januari 2018;
 - de e-mail van de mediator van 13 februari 2018;
 - het door de Tuchtcommissie opgevraagde eindbericht van de klachtbehandelaar van 16 juni 2017;
 - de e-mail van het secretariaat van STM aan de mediator en klager van 6 maart 2018;
 - de e-mail van de mediator van 7 maart 2018, met bijlagen (twee e-mails);
 - de brief van de klager van 12 maart 2018, met bijlagen.
- 1.4 De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 23 april 2018 te Den Haag. Hierbij waren, behalve de leden van de Tuchtcommissie en de secretaris, aanwezig: de klager, de mediator en diens gemachtigde.

2. Enkele vaststaande feiten

- 2.1 De mediator heeft de klager en een aantal anderen bijgestaan in een kwestie over de inrichting en het gebruik van een perceel grond in M en over de impact daarvan op partijen en op de onderlinge verhouding tussen partijen.
- 2.2 De mediation is begonnen op 18 februari 2015. Op 11 januari 2016 heeft één van de partijen zich teruggetrokken uit de mediation, waarop de mediation met ingang van 12 januari 2016 is beëindigd. Op dezelfde datum is met de overige partijen een nieuwe mediation begonnen. Op 18 juli 2016 hebben deze overige partijen een "Vaststellingsovereenkomst na mediation" gesloten. Daarmee is deze mediation geëindigd.
- 2.3 Op 24 december 2016 heeft de klager een klacht tegen de mediator ingediend bij de Stichting Kwaliteit Mediators (SKM). Met een brief van 16 juni 2017, waarvan de klager en de mediator een kopie hebben ontvangen, heeft de klachtbehandelaar meegedeeld dat klager geen oplossing via klachtbehandeling ziet en dat het dossier wordt gesloten.

3. De klacht en het verweer

- 3.1 Klager heeft 25 gedragingen van de mediator opgesomd die volgens hem klachtwaardig zijn.
- 3.2 De mediator is primair van opvatting dat klager niet-ontvankelijk moet worden verklaard. Volgens hem hebben de partijen namelijk een gezamenlijke verklaring, gedateerd 16 maart 2017, ondertekend, waarin staat dat de klager geen tuchtprocedure tegen de mediator aanhangig heeft gemaakt of zal maken. Subsidiair stelt de mediator dat de klacht moet worden afgewezen op grond van rechtsverwerking.
- 3.3 De klager heeft hierop, samengevat, het volgende gesteld. De mediator heeft een onjuiste voorstelling van zaken gegeven. Niet eerder dan in deze klachtprocedure heeft hij, de klager, kennis kunnen nemen van de mede door de mediator ondertekende gezamenlijke verklaring van 16 maart 2017. Weliswaar was het document van 16 maart 2017 destijds door hem (de klager) en de klachtbehandelaar ondertekend, maar de mediator heeft geweigerd die verklaring te ondertekenen omdat er een typfout in stond. Een andere versie van de gezamenlijke verklaring, gedateerd 9 april 2017, waarin de typfout is verbeterd, heeft hij, de klager, niet willen ondertekenen omdat de mediator een wijzigingsvoorstel van klager niet wilde overnemen. Een derde versie van de verklaring, met de verbeterde typfout, en nog een aanvulling van de hand van de klager, heeft de mediator op zijn beurt niet ondertekend. In deze situatie en gelet ook op de beëindigingsbrief van de klachtbehandelaar, stond het hem, de klager, vrij een klacht bij de Tuchtcommissie in te dienen. De door de beide partijen ondertekende gezamenlijke verklaring heeft volgens klager geen gelding omdat de mediator aanvankelijk geweigerd heeft de desbetreffende tekst te ondertekenen en de onderhandelingen over de inhoud van de verklaring daarna verder zijn gegaan en niet tot overeenstemming hebben geleid.

4. De beoordeling

- 4.1 In dit stadium oordeelt de Tuchtcommissie alleen over de ontvankelijkheid van klager. Anders gezegd: de enige kwestie is nu of datgene wat bij de behandeling van de klacht van 24 december 2016 ten overstaan van de klachtbehandelaar van de SKM is besproken of afgesproken, in de weg staat aan een inhoudelijke behandeling van de klacht door de Tuchtcommissie.
- 4.2 Deze kwestie dient te worden beoordeeld tegen de achtergrond van de verhouding tussen de klachtbehandeling bij de SKM en de klachtbehandeling door de tuchtcolleges van de STM, zoals de Tuchtcommissie. Volgens artikel 5 lid 2 van het Reglement STM

verklaart de voorzitter van de Tuchtcommissie een klager niet-ontvankelijk indien, voor zover nu van belang, de “Aangesloten Instelling” (in dit geval: de SKM) een klachtenregeling kent en de klager hetzij zijn klacht niet overeenkomstig die klachtenregeling bij de Aangesloten Instelling heeft ingediend, hetzij zijn klacht wel bij de Aangesloten Instelling heeft ingediend maar daarop nog niet is beslist. Nu de mediator een bij het MfN-register ingeschreven mediator is en als zodanig is onderworpen aan de SKM-Klachtenregeling, is de daarin voorziene klachtprocedure een verplichte voorprocedure die moet zijn doorlopen voordat een klager zijn klacht overeenkomstig het Reglement STM aan de Tuchtcommissie kan voorleggen.

- 4.3 In eerdere beslissingen heeft de Tuchtcommissie geoordeeld dat de klachtenprocedure bij de SKM en die bij de STM (voor de Tuchtcommissie en in hoger beroep het College van Beroep) verschillende procedures zijn. De Tuchtcommissie is geen hogerberoepsinstantie van de klachtbehandelaar van de SKM. De SKM doet ook geen uitspraken. Het enkele feit dat een klager aanvankelijk te kennen heeft gegeven tevreden te zijn over de afloop van de klachtbehandeling bij de SKM, heeft niet tot gevolg dat hij daarna niet een klacht bij de Tuchtcommissie kan indienen (zie onder meer de beslissing van de Tuchtcommissie in de zaak M-2016-18).
- 4.4 De zaak die nu aan de orde is, verschilt van die eerdere beslissingen. De mediator stelt niet dat de klager zich gedurende of na de klachtbehandeling bij de SKM “tevreden” heeft getoond over (de afloop van) die behandeling. De mediator voert aan (i) dat de klager en hij tijdens die behandeling volledige overeenstemming hebben bereikt en (ii) dat deze overeenstemming is vastgelegd in een schriftelijk stuk, dat onder meer (en met zoveel woorden, onder het kopje “Afzien van tuchtprocedure”) de verklaring van de klager inhoudt dat zijn klacht van 24 december 2016 is afgerond en dat hij tegen hem, de mediator, geen tuchtprocedure aanhangig zal maken. Volgens de mediator is met deze uitdrukkelijke verklaring, die is vastgelegd in het van drie handtekeningen voorziene stuk (“GEZAMENLIJKE VERKLARING”) dat is gedateerd op 16 maart 2017, niet te rijmen dat de klager de klacht daarna toch aan de Tuchtcommissie heeft voorgelegd.
- 4.5 Het staat vast dat de klager deze versie van het mede van de handtekening van de mediator voorziene stuk met de datum 16 maart 2017 (hierna: “de versie 16 maart 2017”) niet op of kort na die datum heeft ontvangen. De klager stelt dat de daarop geplaatste handtekeningen van hemzelf en van de klachtbehandelaar wel degelijk op of kort vóór 16 maart 2017 op het stuk zijn geplaatst, maar dat hij de versie met ook de handtekening van de mediator pas in deze klachtprocedure, tegelijk met het verweer van de mediator, heeft ontvangen of gezien. De mediator heeft de juistheid van deze lezing van de klager erkend, zodat de Tuchtcommissie daarvan kan uitgaan.
- 4.6 De mediator stelt dat hij heel kort na 16 maart 2017 op één van de drie originele exemplaren van het op deze datum gedateerde stuk die al door de klager en de klachtbehandelaar waren ondertekend, zijn handtekening heeft geplaatst maar toen zag dat in de passage over “Afzien van tuchtprocedure” een storende type fout stond die hij hersteld wenste te zien voordat hij ook de andere exemplaren zou ondertekenen, en dat hij dit (dat wil zeggen zowel de fout als de in zijn ogen noodzakelijke aanpassing) aan de klachtbehandelaar heeft meegedeeld. De bedoelde passage in de versie 16 maart 2017 luidt aldus:

“[De klager] verklaart dat hiermee zijn (...) klacht van 24 december 2016 is afgerond en dat hij tegen [de mediator] noch tegen [de tweede mediator] beiden in hun rol als mediators in de betreffende mediations geen tuchtprocedure aanhangig heeft gemaakt of zal maken.”

Volgens de mediator moet hier in plaats van het woord “noch” worden gelezen: “of”.

- 4.7 De Tuchtcommissie heeft niet kunnen vaststellen dat de mediator de versie 16 maart 2017 inderdaad op of kort na deze datum heeft ondertekend. Aan de mediator valt het verwijt te maken dat hij hierover niet direct volledige openheid heeft gegeven. Daardoor

is ruimte voor de impliciete veronderstelling van de klager dat de mediator het stuk pas veel later alsnog heeft ondertekend. De Tuchtcommissie heeft overigens ook niet kunnen vaststellen dat deze veronderstelling juist is.

- 4.8 De Tuchtcommissie laat dit aspect onbesproken. Zij heeft – ook bij de mondelinge behandeling – vastgesteld dat de versie 16 maart 2017 op of rond die datum de volledige instemming van de partijen (de klager en de mediator) had. De klager had deze versie ondertekend en heeft tegenover de Tuchtcommissie verklaard dat de in de aangehaalde passage opgenomen dubbele ontkenning (“noch” naast “geen”) slechts een versterking van het afzien van een tuchtprocedure oplevert. Dit is precies de betekenis die ook de mediator voor ogen had. De partijen hebben dit desgevraagd tijdens de mondelinge behandeling over en weer bevestigd. Zij waren het in de kern van de zaak dus volledig met elkaar eens. Hieraan doet niet af dat de klager destijds, bij nader inzien, de tekst onder het kopje “Communicatie” anders had willen formuleren. Hij had immers zonder voorbehoud zijn handtekening op de versie 16 maart 2017 gezet, en hij heeft ook verklaard dat als de mediator direct de drie exemplaren van deze versie ook van diens handtekening zou hebben voorzien, de kous voor hem af zou zijn geweest. Het is spijtig dat de mediator de door de klager gewenste aanvulling niet meer in overweging heeft willen nemen. Daardoor is de kwestie, naar het zich laat aanzien, nodeloos groter geworden. Ook dit doet echter niet af aan de overeenstemming die in feite was bereikt. De Tuchtcommissie heeft zich nog wel de vraag gesteld of de klager op enig later moment, na 16 maart 2017, zijn instemming met de tekst van de versie 16 maart 2017 ondubbelzinnig heeft ingetrokken. Zij heeft echter niet kunnen vaststellen dat dit het geval is geweest.
- 4.9 Naar het oordeel van de Tuchtcommissie mocht de mediator vertrouwen op de instemming van de klager met de versie 16 maart 2017 en mocht hij de klager daardoor ook houden aan diens – daarin opgenomen – onvoorwaardelijke verklaring over het afzien van een tuchtprocedure tegen hem, de mediator. De aan de mediator te maken verwijten leiden niet tot een ander oordeel, nu deze de wederzijdse instemming niet ongedaan maken. Wel had het op de weg van de mediator gelegen om zijn (eigen) instemming met de afspraak, met uitzondering van de taalfout, aan de klager en aan de klachtbehandelaar ondubbelzinnig te bevestigen toen een schriftelijke reactie op zijn verzoek tot verbetering van de fout uitbleef. Hierbij verdient nog opmerking dat het aan de mediator te maken verwijt dat hij zich pas tijdens deze klachtprocedure voor de Tuchtcommissie duidelijk op de bereikte overeenstemming heeft beroepen, het verweer niet in zodanige mate onredelijk maakt dat de Tuchtcommissie daaraan dient voorbij te gaan. Wel valt aan de mediator (ook) nog het verwijt te maken dat hij in zijn verweerschrift van 24 januari 2018 niet direct het “hele verhaal” over de overeenstemming heeft verteld. Over de instemming was immers veel meer relevants te zeggen dan in het summiere verweerschrift is vermeld. De Tuchtcommissie heeft nu met stukjes en beetjes moeten reconstrueren hoe de gang van zaken is geweest.
- 4.10 De slotsom is dat de klager niet-ontvankelijk zal worden verklaard. Dit betekent dat de inhoud van de klacht onbesproken kan blijven en dat de voorwaardelijk bepaalde vervolgzitting van de Tuchtcommissie voor de inhoudelijke behandeling niet zal doorgaan. Dit neemt niet weg dat de mediator er beter aan had gedaan om in het verweerschrift alle aspecten te bespreken en zich niet te beperken tot de ontvankelijkheidsvraag. Het maakt het voor een klager onnodig moeilijk om zich op de mondelinge behandeling voor te bereiden als hij of zij vooraf niet voldoende op de hoogte is van het verweer. Maar zoals gezegd: dit is niet meer relevant doordat de klager niet in zijn klacht kan worden ontvangen.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht.